

Den 3 januari: Philipp ringde och talte om dels att tidningen "die Welt" haft en notis d. 29/12 59 om att ledaren för Suchdienst i lägret Friedland von Rosen förlänats Kronorden av Sveriges kung för sin verksamhet vid Suchdienst och sitt nära samarbete med Svenska Röda korset och dels att Västtyska radion den 31 dec. ^{meddelat} att samma von Rosen i verkligheten var en förutvarande hög ^{nazi-}nationalistisk funktionär (S.S.Führer) vid namn Garvinsky, som var anklagad för förbrytelser mot civilbefolkningen.

Enl. vad Philipp säger har v. Rosen fått Vasaorden, vilket tydligen skett på UD:s förslag. Beer har förklarat att Svenska Röda Korset inte har haft några förbindelser med v. Rosen. Denne har däremot haft nära samarbete med sekreteraren Lorentzon i UD i fråga om inhämtande (eller fördöljande?) av upplysningar om Raoul från de flyktingar, som passerat Friedlands genomgångsläger. Det är således tydligt att det är UD ensamt som kan ta åt sig äran av denna blamage.

Den 11 februari: I går var Maj på Röda Korset och hörde på ett föredrag av Beer, som snart skall tillträda tjänsten som sekreterare för Internationella Röda Korset i Genève. Efter föredraget lämnade hon honom avskrift av den senaste svenska noten ang. Raoul. Han nämnde då för henne att han i morgon skulle få besök av en av de ledande i ryska Röda Korset. För att ^{när} skulle få underlag för en framställning till denne ang. Raoul skrev jag ett brev till honom med ~~en~~ ^{och} upplysningar om den nuvarande situationen ~~om~~ med bifogande av det föredrag, jag höll i Rotary förra våren.

Den 21 februari: Vi fick telefon i morse från Sydsvenska Dagbladet om att en person, vars namn man icke ville meddela, omtalat att han träffat Raoul i ryska fångelser och läger 1945, 1946, 1949, och 1950, sista gången i läger städer om Arkangelsk där han där varit vid Raouls dödsbädd. Meddelande ~~här~~ härom lämnades också i Sveriges Radio, varvid meddelades att UD kände till uppgiften och skulle undersöka saken. "I tidningens kvälls upplaga "Kvällsposten" fick Philipp in en dementi om att uppgiften inte stämde med vårt bevismaterial och måste betecknas som dikt och lögn. Mannen önskar nu träffa Maj.

Den 22 februari: Gösta Nisser ringde och berättade att han talat med sekreterare (Lorentzon i UD) Leifland i UD som berättade att han rest till Hamburg redan den 10 februari och talat med den västtysk, som lämnat meddelandet, vilket Leifland icke trodde på. Tysken sade sig inte vilja att inte saken skulle komma in i tidningarna, men hade sedan själv gått till Sydsvenska Dagbladet och lämnat sina uppgifter dit. Gösta hade också talat

med Arne Lundberg, som sagt sig ha resonerat med Tage Erlander om en ny aktion angående Raoul, men inte fått något bestämt besked. Erlander ville tänka ytterligare på saken. Gösta hade också pläderat för en försoning mellan Lundberg och Philipp. Lundberg hade sagt att Philipp var en eldsjäl, som han kunde förstå, men att ett samarbete med honom tog alltför mycket tid för att han skulle hinna med det. Lundberg hade också sagt att han var personligen intresserad för Raouls sak och att han därför ville fortsätta och arbeta här för tillsammans med oss och att han stod helt på vår linje.

Sydsvenska dagbladet hade i sitt söndagsnummer en lång artikel på första sidan om tyskens uppgifter och i dag gör tidningen ett häftigt utfall mot Philipp i anledning av dennes dementi.

Den 23 februari sedan vi framhållt för (Åström) Lundberg nödvändigheten att dementera Syds. Dagbladets artikel utfärdade UD, som hittills nöjt sig med att saken undersöktes, en kommuniké om att uppgifterna inte förtjänade tilltro. Denna kommuniké upplästes i radio. Sydsvenska Dagbladet hade bett Maj att få besöka henne. Maj läte genom Åström meddela att hon inte önskade ta emot honom. Lundberg meddelade att mannen är omnämnd i en bok "Berias gårdar" som utgivits av en finne vid namn Jarvilehti. Där beskrivs under namnet baron Wetchl som en vacker karl med feminin läggning och som utpräglad mytoman. Enl. vad Åström meddelat under tyshetslöfte kallar han sig fortfarande Baron Wetchl, vilket dock icke lär vara hans riktiga namn.

Den 24 februari: I går kväll ringde en dam, som vägrade att uppge sitt namn och bad att få komma ut till Maj i dag för att tala med henne om Raoul. Det överenskomms att hon skulle komma kl. 11, men hon kom inte.

Den 29 februari i dag fick Maj ett telefonsamtal med en fru Beronius, som är representant i Malmö för bl. a. Ahlén och Åkerlund. Hon ville skriva en artikel om baronen och frågade varför Maj inte ville träffa denne. Maj hänvisade henne till Philipp, som sedan ringde upp och kallade upp henne så att hon enl. vad han sade blev och började gråta. Sedan berättade hon enl. Philipp följande: "Hon hade träffat 'baronen' i Malmö. Hans kontakt med Sydsv. Dagbl. hade förmedlats av en konsul Ford Hejme i Malmö. Baronen hade i själva verket ett ungerskt namn som slutade på W. Han beskrevs som obildad och enfaldig men ganska tvålfager. Han hade sagt sig vara tyskungvare och talade tyska, men var möjligen ryss. Han hade bett fru Beronius att skriva en artikel i Veckojournalen med redogörelse för hans upplysningar om Raoul. Hon hade varit närvarande då Leifland förhört honom i telefon och påstod att Leifland gått hårt åt honom. Hon hade också besökt honom på hans hotellrum och där träffat hans fru, som han gift sig med under sin fångenskap i Ryssland och som han vid tillfället misshandlat. När han fick höra att en bil kommit för att hämta honom hade han blivit så skrämmd att han krupit

under sängen, innan han bestämde sig att åka med. Fru Beronius hade genom fönstret sett att det var en bil med rysk flagga och två män i bilen. Fru Beronius hade följt med honom till (Stodholm) Stockholm, där han bl. a. skulle besöka Maj. Han hade sagt att han nu ämnade fara till baka till Hamburg, där han bor och hämta ett vittne, som kunde intyga riktigheten av hans uppgifter. Han hade visat fru Beronius ett biljetthäfte för resa tur och retur Hamburg-Stockholm men hade också ett biljetter Hamburg - Madrid där han kanske hade ett annat uppdrag. Danielson är chef för kontraspionaget, men som inte fått några underrättelser från UD om "baronens" uppträdande, har efter samtal med Philipp givit uppdrag åt en av sina män att ta upp fru Beronius berättelse. Philipp tror att "baronens" manipulationer skall kunna visa ryssarnas avsikter.

Den 2 mars: Maj har haft ett långt telefonsamtal med Philipp, som önskar gå till utrikesnämnden och framföra anmärkningar mot UD dels för den förvanskning av Kraemers vittnesmål, som gjordes vid attaché Abelins förhör med denne, och dels för att UD anförtrott v. Rosen att förhöra flyktingarna i Friedland ang Raoul och t.o.m. givit honom en svensk orden för besväret, oaktat Rosen, enl. vad som sedan visat sig i själva verket varit en f.d. nazist med ett helt annat namn (Garvinsky). I tidningarna i dag står det att Rosens chef den tyska flyktingministern Oberländer också är en f.d. nazist, som nu beskylls för att ha förövat massmord av judar under kriget i Lemberg.

Den 11 mars: Den 11 mars: Från Danielson har vi fått protokoll över det förhör som en kriminalassistent Nilsson i Malmö hållit med fru Beronius Den 3 mars. Detta protokoll avviker i hög grad från vad Philipp berättat om fru Beronius uppgifter till honom. Enligt det ganska virriga förhörsprotokollet berättade fru Beronius att hon fredagen den 19/2 träffat en god vän i Malmö, som sagt att han just hade varit på Sydsv. Dagbl. med en herr Wetschl, som varit bekant med en i Hamburg bosatt svåger och som sagt sig ha levat med Raoul i månader i Ryssland. Det skulle komma ut en jätteartikel om saken söndagen den 21. Fru B. hade fått träffa mannen på söndag, då hon åt lunch med honom. Följande dag fick hon intervjua honom och tog då upp en berättelse av ungefär samma innehåll som söndagens artikel. På tisdag kväll kom UD:s kommuniké om att hans uppgifter inte förtjänade tilltro, men trots detta reste hon och v. Wetschl på Veckojournalens bekostnad till Stockholm, eventuellt för att träffa Maj. De hade tagit in på hotell Dacker. Där hade v. Wetschl haft ett telefonsamtal med UD troligen med Leifland som sagt att varken han eller Maj ville träffa honom. Under samtalet hade v. Wetschl sagt: "Jaså har ni träffat honom och talat med honom?" och då blev han sagt som en ballong, som luften gått ur. På fru Bs fråga vem han talat med

hade han sagt att det var en man , som kunde bevisa att han suttit ~~ti~~
tillsammans med Raoul Wallenberg ,vilket fru Beronius inte trodde
på.Sedan hade det varit ett vansinnigt ringande till estniska och
ungerska flyktingkommittéer efter en man som heter Söjgever.När de
på torsdag kväll ^{skulle lämna} från hotellet för att återvända till Malmö körde en
bil fullastad med ryssar fram till hotellet .Det stod C.D. och C.G.
på plåtarna .Ryssarna gick ur framför hotellet och hämtade en dam , s
som kom ut med en mängd paket Wetschl bar sig då mycket underligt åt
Han drog sig bakåt in i en port och såg fullkomligt vild ut .Fru B.
tänkte "Är han tokig?" Var detta förklaringen ? Hon tog det hela för
ett teater spel Han kunde ryska och sa att sällskapet i bilen var rys-
sar och att han var rädd för ryssarna .Fru B. frågade portiern på
hotellet om damen med paketen och fick då veta ,att hon var en ryska,
som bott där ett par dar och som nu avhämtades. När de sedan kom till
Malmö kl.23,30 låg en dam på undersängen i fru Bs kupé som var
rysktalande ,men som W. efter en stunds ordväxling med henne på något
slaviskt språk påstod vara polska .Efter ankomsten till Malmö började
han klaga över att han var utan pengar , men avböjde ett erbjudande av
fru B. att låna av henne .Han tjatade om pengar under två dagar .Han
berättade att han i ryskt fångläger träffat sin blivande fru som var
av en fin familj från Mecklenburg och som väntade barn med en ryss.
Han hade då lovat att gifta sig med henne och ta sig an barnet,när dom
blev frigivna .Om han hade pengar skulle han fara till Bonn för att
träffa en kamrat från ett fångläger och sedan bevisa att han hade rätt.
Han var mycket rädd för att hans namn skulle komma ut .Inte ens Sydsven-
skan visste det .Han hade lämnat fru B. sitt fotografi men det var så
olikt så att hon kunde inte tro att det var samma person . Det skulle
vara taget för tio år sedan i ett fångläger .Han hade varit magrare då
Hon hade sagt på skämt att den verkliga Wetschl var död och att mannen
tagit hans namn och pass .Mannen hade då sagt att det var något väldigt
dumt.Fru B. tyckte att fotografiet likaväl kunde föreställa någon annan
Hon tyckte att det var egendomligt att han efter frigivningen inte kom-
mit till Ungern utan till Västtyskland .Han talte tyska med typisk Wien-
dialekt.Enl. vad Danielsson meddelat är v. Wetschls adress :

Rudolph von Wetschl,Langenhorn1,Ermlandsw.eg18.D.Hamburg.

Den 29 mars:22:Vi ha fått ett brev från en overretssagförer Kemp i Kö-
penhamn som i den danska tidningen Dagens Nyheter läst en artikel om

Raoul där Sydsv. Dagbl. artikel refereras .Han föreslår att man skall samla in till ett monument över Raoul med en inskription att han med sitt liv som insats genomfört en av historiens märkligaste räddnings aktioner. Vi ha tackat honom ,men samtidigt sagt honom att vi ^{första} hand ^{av} intresserade av Raouls räddning varom vi ännu ej uppgivit hoppet .

Den 24 mars :philipp ringde i dag och talte om att han talat med Danielsson om att höra Parvilathi närmare ang Wetschl. Danielsson skulle ombestyrta detta .Enligt vad denne uppgivit önskade regeringen veta vad parvilathi hade att säga. Danielsson ansåg att man skulle börja skriva i tidningarna om Raoul, vilket Philipp emellertid icke ville tillstyrka.

Den 27 mars: Enligt vad Danielsson rapporterat har Parvilathi förklarat att det fotografi, som den s.k. baron Wetschl lämnat fru Beronius och som visats Parvilathi, var mycket olik den baron Wetschl, som han skrivit om i sin bok .Om fotografiet föreställde denne, måste han enl. P. ha förändrat sig mycket efter den tid han och P. varit tillsammans .Fotografiet har emellertid enl. Wetschls uppgift tagits under fångenskapen.

Den 12 april för en tid sedan hade Maj och jag fått tid fastställd till i dag för ett besök hos Erlander .I sista stund föreslog han att besöket skulle skjutas 14 dar vilket Maj inte gick med på. Utom oss deltog Gösta, Philipp och Synne. Vi överlämnade en till Erlander ställd skrivelse, för vars innehåll Gösta redogjorde muntligen Erlander slingrade sig som vanligt .Han ansåg att frågan bäst kunde framföras muntligt vid besök, som Chrustjov kunde komma att göra här om ett år. Ett brev kunde kokomma på avvägar .På vår fråga om inte Erlander kunde fara till Moskva nu svarade han att det inte gick för sig. Han skulle emellertid rådgöra ytterligare med Lundberg och Undén .Vår skrivelse, som var ett resultat av våra överläggningar med Philipp och Gösta, lyder :

Till hans Excellens Statsministerns.

Vid besök hos Eders Exc. den 4 juni, den 20 juli (~~och den 9 september~~) och den 9 september 1959 framhöll vi -Raoul Wallenbergs föräldrar Maj och Fredrik von Dardel, Hans kusin Gösta Nisser och författaren Rudolph Philipp-att det föreföll sannolikt att de framställningar som gjorts ang. Raoul, som avlätas av UD, besvarades av Sovjets utrikesministerium utan att delges minister-presidenten Chrustjov. Vi anhöllo därför att H.M. Konungen eller Statsministern måtte göra en direkt framställning till Chrustjov samt åberopade därvid att sådana hänvändelser gjorts med god effekt (gjorts) av presidenten Coty till Chrustjov och av Vorosjilov till Greklands konung.

Excellensen sade sig vilja tala med f.d. Kabinetssekreteraren, envoyé

Arne Lundberg om vad man kunde göra beträffande detta vårt önskemål. Enligt vad Lundberg sedermera meddelat oss har saken dryftats mellan honom och Excellensen, men något resultat härav har ännu icke försports. Såvitt vi vet har heller inget svar lämnats från sovjetiskt håll på UDs note angående Raoul den 18 juli 1959. På förfrågan härom har Utrikesrådet Åström meddelat att i noten icke framställts något yrkande som påkallade svar men att en ny svensk demarch övervägdes.

Vid vårt besök den 9 september 1959 nämnde Exc. att det ur inrikespolitisk synpunkt vore tacknämligt om Exc. lyckades utverka Raouls befrielse. Är det nu Exc. mening att Raoul skulle lämnas åt sitt öde och att hans sak skall vara utagerad? Om så inte är fallet bör nu en förnyad framställning göras. Denna bör enl. vår mening göras av statsministern direkt till Chrustjov, vilken myligen vid sin hemresa från Frankrike sände Eder en telegrafisk hälsning. För att Chrustjov anledning att besvara en sådan framställning bör densamma under erinran att Raoul enl. avgivna vittnesmål senast iakttagits i ryskt fängelse under åren 1954 och 1955 innefatta begäran om Raouls hemsändande. I detta sammanhang kan det också vara anledning att omnämna, att den politiska officer, som tjänstgjort i Vladimir fängelset vid tiden för Ederts besök i Moskva, i samband med besöket fällt följande yttrande, omvittnat av H.T. Mullen Wallenberg kunna de söka länge! "Detta yttrande kan möjligen tyda på att sovjetiska polistjänstemän undanhålla sin regering upplysningar om Raouls vistelseort.

En omständighet, som kan tyda på att sovjetmyndigheterna icke anser Raouls sak utagerad, är "Baron Rudolph von Wetschls" uppträdande. I Sydsv. Dagbl. publicerades den 21 februari 1960 en berättelse av ett anonymt vittne, som skulle ha träffat Raoul i olika fängelser respektive fångläger åren 1945, 1946, 1949 och 1950 och som sistnämnda år skulle ha varit närvarande vid Raouls Döda i ett fångläge vid Arkangelsk. Det är sannolikt att mannen handlat på uppdrag av Sovjetmyndigheterna. Han har innehaft legitimationshandlingar ställda på baron Rudolph von Wetschl. En ungrare med detta namn har i själva verket, enl. vad ett finskt vittne intygat, befunnit sig i rysk fångenskap och därvid till sin cellkamrat, det finska vittnet, berättat att han och Raoul förts tillsammans från Budapest till Moskva via en gränsstation, där de fått tillbringa en vecka, men att de skjälts åt vid ankomsten till Moskva. Denne Wetschl synes emellertid icke vara identisk med den person, som nu uppträtt med hans namn. Den sistnämnde har lämnat ifrån sig ett fotografi av sig själv, som skulle ha tagits under fångenskapen. Detta fo-

tografi har visats för det finska vittnet ,som inte kunnat identifiera det med sin cellkamrat von Wetschl. Det finnes inte heller någon överse-
 ensstämelse mellan dennes uppgift att han och Raoul förts tillsammans ~~från-Buda~~
 från Budapest till Moskva, men därefter skilts åt ,och de uppgifter om
 Raoul ,som lämnats av Sydsv. Dagbl.s sagesman och enl. vilka denna skul-
 le först i juni 1945 med flyg ha förts från Bratislava till Moskva
 och först där ha sammanträffat med Raoul ,först i Ljubljanskaja i juni
 1945 ,sedan i Lefortovskaja i mars 1946 samt slutligen i Pervaja ~~i-mars~~
 övernåta straffanstalt 1949 och i Kasjopol 1950. Vid frigivningen av fångar
 ur de sovjetiska fängelserna och fånglägren ha fångarna brukat överfö-
 ras till sina hemländer .Ungraren von Wetschl hade således bort överfö-
 ras till Ungern .Att fångar hemmahörande i länder bakom järnridån
 överförts till något kapitalistiskt land torde inte ha förekommit i an-
 dra fall än då det gällt att där infiltrera sovjetiska agenter. Den per-
 son som här i landet uppträtt som von Wetschl och enl. egen uppgift ~~b~~
 blivit fri ur fångenskapen år 1955 ,har emellertid fått komma till Väst-
 tyskland .Efter fem års tid har han tagit kontakt med konsul i Hamburg ~~och-lämnat~~
 och lämnat denne upplysningar om sina sammanträffanden med Raoul ,som
 han sedan upprepat till utsända tjänstemän från UD. Därefter reste han
 till Sverige för att få sin berättelse i en svensk tidning dock icke i
 Stockholm utan i en ansedd tidning i landsorten .Detta lyckades och b
 berättelsen återgavs sedan i tidningar. Att berättelsen framkommit först
 nu kan bero på att sovjetmyndigheterna av UD s noter ~~att-döma-ang.vitt-~~
 nesmålen om Raouls fångenskap i Vladimir och tidningarnas uttalanden
 härom dragit den slutsatsen att den sovjetiska hypotesen om Raouls
 död i juli 1947 inte längre vinner någon tilltrovarken hos UD eller a
 den svenska opinionen och därför uppdragit åt honom att leverera en ny
 detaljerad vittnesutsaga om Raouls död. Att berättelsen inte överensst
 stämt med nyssnämnda hypotes kan ha varit ägnat att göra berättelsen
 tillförlitlig för den svenska opinionen .Samtidigt innebär berättelsen
 att Raouls död (på grund av svält och slavarbete)förlägges till en ~~ti~~
 tidpunkt ,då Berija och Abakumov ännu var vid makten, och gick således
 ut på att fritaga den nuvarande regimen allt ansvar. Att berättelsen ~~v~~
 varit avsedd att få spridning här i landet framgår av att mannen ,sedan
 publiceringen i Sydsv. Dagbl. lyckats ,sökt få den införd också i
 Veckojournalen, som gjort sig känd som ett viktigt organ för upplysning-
 ar om Raoul.

Det är egendomligt att UD ~~som~~ ,som redan före berättelsens publicering
 haft tillfälle att konstatera berättelsens bristande överensstämelse
 med av UD kända förhållanden ,ansett ^{sig} efter publiceringen kunna inskrän-

ka sig till ett uttalande om att UD icke erhållit någon bekräftelse på att vittnets uppgifter skulle vara riktiga samt att uppgifterna äro av departementet kända sedan någon tid och kontrolleras i den ordning, som tillämpas beträffande alla uppgifter som framkommit i "Wallenberg" fallet ". Först två dagar senare den 23 februari meddelade UD att uppgifterna inte förtjänade tilltro.

Under mellantiden hade vi i pressen förklarat uppgifterna vara lögnaktiga varjämte vi genom EnvoyéLundbrg klargjort för UD növändigheten av att taga klart avstånd från dessa uppgifter, enl. vilka vittnet sammanträffat med Raoul på platser och tider, där han enl. UDs dokumentsamling ang. Raoul, den sk. Vitboken, befunnit sig annorstädes. Det borde ha varit UDs uppgift att av eget initiativ avvisa detta försök att desavueras såväl i Vitboken intagna vittnesmål som de vittnes mål, vilka upptagits i UD s noter den 6 februari och 18 juli 1959.

Då UD för oss hemlighållit sin tidigare kontakt med mannen i fråga, fick vi först genom artikeln i Sydsv. dagbl. kännedom om hans berättelse. När Philipp i anledning av artikeln intervjuades av kvällsposten åberopade han såsom en av indicierna för vittnesmålets bristande värde att vittnet icke vänt sig till UD. Detta får anses utgöra ett bevis för hans lojalitet gent emot UD, men gav tidningen anledning framhålla att vi varit illa underrättade.

När nu nära nio månader förflutit sedan UDs note den 18 juli 1959 avläts utan att något svar erhållits, måste en ny framställning göras om ej sovjetmyndigheterna skall få den uppfattningen att Raouls sak i Sverige anses vara utagerad. Detta skulle kunna innebära Raouls död.

Stockholm den 12 april 1960

Maj von Dardel

F. von Dardel

Gösta Nisser

Synne de Vylder Bellander

Rudolph Philipp

Den 20 april : Philipp berättade att fru Beronius kommit till Stockholm och satt sig i förbindelse med honom samt att han besökt henne på hotell Östergötland, där hon tagit in, och haft ett långt samtal med henne. Hon hade då talat om att v. Wetschl hade varit i Malmö tillsammans med en person vid namn Horst Heinke från Düsseldorf, som intygat att v. Wetschl redan under fångenskapen år 1950 berättat för honom om sina sammanträffanden med Raoul och om dennes död. Före deras ankomst hade Wetschl ringt till fru Beronius från Hamburg eller Bonn och talat om att de skulle komma.

De hade rest från Malmö för ca fjorton dagar sedan, då fru Beronius följt dem till flygplatsen, Fru B. hade fått den uppfattningen att W. var en viktig agent. Heinke hade visat sig mycket aktningsfull mot honom, hjälpt honom på med rocken etc. v. W. hade sagt henne att Raouls sak var av stor politisk betydelse. Han hade också talat om för henne att samtidigt som han själv blivit frigiven, hade hans mor, som var änka efter en ungersk general och som under några år suttit i fängelse, fått tillstånd att lämna Ungern och medföra juveler och andra ägodelar. Hon bodde nu i Hamburg tillsammans med von Wetschls och dennes fru som var född Helms. Familjen umgicks med en svensk affärsman vid namn ^{Holst} Host. Dennes fru född Larsson, hade en syster i Malmö, gift med peruanske titulärkonsuln Heine, vilken förmedlat kontakt med Sydsv. Dagbl.. I Malmö bodde också en herr Edvard Engeström, som vistats i Budapest samtidigt med Raoul och med vilken v. Wetschl sammanträffat redan i Budapest år 1943 och 1944, då de båda arbetat för Gestapos räkning. Innan fru Beronius träffat v. Wetschl och Heinke i Malmö för 14 dagar sedan, hade de vistats i Malmö ca en vecka. Då hon frågat v. Wetschl vad de gjort under tiden hade denne sagt att de haft affärer och att hon inte skulle vara nyfiken "för deras affärer gick över lik. Han verkade mycket slug. Hon trodde närmast att han var tysk agent. Han har kommit in i Västtyskland via Friedland och har pension som tysk krigsdeltagare. Fru Beronius har sedan åtta år varit korrespondent i Skåne och Danmark för Åhlén och Åkerlund. Hon verkar sympatisk. Otto Danielsson uppger att von Wetschl och Heinke endast ett par dagar varit anmälda som gäster på sitt hotell i Malmö.

På väg till min lya på slottet mötte jag Erlander, som antagligen kom direkt från dagens konselj. Han sade att han ville resonera om ett par detaljer av politisk art innan han tog ställning till vårt förslag. Han ansåg det vidare omödigt att alla som senast varit uppe hos honom, ånyo samlades där och föreslog att advokaten Nisser skulle komma till honom i slutet av nästa vecka på tid som de kunde komma överens om. Sedan jag framfört detta till Gösta, uttryckte han sin önskan, att jag skulle göra honom sällskap. ~~I samband härmed uttalade jag min ledsnäd över att vi i vårt brev till Erlander framfört hypoteserna att Sydsv. Dagbl. sagesman inte skulle vara den von Wetschl (som omtalas i Per) omtalas i Parvilathis bok utan eh annan, som tagit hans namn. Denna hypotes som delvis bygger på det förhållandet att sagesmannens uppgifter om sina sammanträffanden med Raoul avvika från vad von Wetschl ^{berättat} för Parvilathi enl. dennes bok är knappast hållbar, då Wetschl enl. Parvilathis beskrivning ~~beskrivning~~ ideligen brukade ändra sina uppgifter. Att Parvilathi inte känt igen mannen på hans fotografi är ett svagt bevis, då fotografiet enl. fru Beronius inte heller liknade denne.~~

